

روزنامه بنی مساوات خواستار افزایش همکاریهای باکو با ناتو شد

روزنامه بنی مساوات در تحلیلی در خصوص افزایش همکاری های گرجستان با ناتو و سفر مایکل پنس، معاون رییس جمهوری آمریکا به تفلیس و مذاکرات محرمانه دوطرف ، خواستار شد باکو نیز همکاری هایش با ناتو را افزایش دهد.

آران نیوز- بنی مساوات در این تحلیل نوشت : « گرچه سفرهای دیپلمات های غربی به گرجستان ، همسایه جمهوری آذربایجان موضوعی عادی است، اما سفر معاون رییس جمهوری آمریکا به گرجستان واقعه سیاسی مهمی است و نمی تواند جلب توجه نکند. در معماری ژئوپلیتیک پیچیده منطقه، گرجستان به دنبال عضویت در ناتو و اتحادیه اروپاست، جمهوری آذربایجان نوعی بیطرفی را حفظ کرده است و ارمنستان نیز نزدیک ترین متحد روسیه در منطقه است. یعنی هر یک از سه کشور منطقه قفقاز جنوبی ، سیاست امنیتی خاص خود را دارند. حدود 15 یا 20 سال پیش، در زمان آغاز برنامه های ناتو درباره کشورهای شوروی سابق، وضعیت قدری متفاوت و حتی متقارن بود. اما، اکنون این طور نیست. در خصوص (جمهوری) آذربایجان، سیاست بیطرفی نظامی و سیاسی و مناسبات ژئوپلیتیک متوازن و سیاست خارجی چندوجهی تاکنون نتیجه بخش بوده است و هنوز این سیاست امکان تداوم دارد. اما، در عین حال در جامعه برخی تردیدها و حتی مباحثه ها وجود دارد و به کرات ، گرجستان مثال زده می شود. چه می توان کرد؟ می توان منطق گرجستان را درک کرد. گرجی ها درک می کنند که به هیچ وجه معامله با روسیه، مناطق آبخازیا و اوستیای جنوبی را به آنها باز نخواهند گرداند. تصادفی نیست که برغم وعده های قبلی «ائتلاف آرزوی گرجی» ، هنوز هم گفتگوهای گرجستان - روسیه نتیجه ای نداده است. حتی اخبار منتشرشده حاکی است که ولادیمیر پوتین در نظر دارد به آبخازیا سفر کند. به همین علت نیز گرجی ها در صدد همکاری با غرب هستند. در هفته گذشته نیز سفر مایکل پنس ، معاون رییس جمهوری آمریکا به تفلیس نشان داد که آمریکایی ها در گرجستان دارای منافع هستند. گرچه در این زمینه نیز هنوز نتیجه دقیقی وجود ندارد و هنوز همه چیز در حد وعده است. همین نیز روس ها را تسلی می دهد و تصور می کنند که تلاش های اروپا-آتلانتیکی گرجستان هیچ معنایی نخواهد داشت. تحلیل گران روسی تلاش کردند که سفر مایکل پنس به گرجستان را نادیده بگیرند و به انتشار مطالب کم اهمیت و تمسخرآمیز کفایت کردند و با ریشخند و با جملاتی نظیر « گرجستان در جهت نزدیکی به آمریکا گامی دیگر برداشت» متلک پیرانی کردند. اما، درک می کنیم که در نهایت تلاش های گرجستان بی نتیجه نخواهد ماند و این کشور در ساختار امنیتی اروپا جای خواهد گرفت. »

بنی مساوات افزوده است : « یک موضوع دیگر نیز این است که برخی سیاستون غربگرای جمهوری آذربایجان ، در گذشته خواهان بیطرفی کشور بودند. یک مورد مهم نیز وجود دارد که پیچیدگی موضوع را نشان می دهد. یعنی، جمهوری آذربایجان تفاوت هایی با گرجستان دارد. در حالی که آبخازیا و اوستیای جنوبی را صرفاً روسیه حمایت می کند، ارامنه قره باغ حامیان بیشتری دارند و لابی قدرتمند ارمنی نه تنها آمریکا ، بلکه سایر کشورهای غربی را نیز مجبور می کند که به سرنوشت ارمنستان بی تفاوت نمانند. تصادفی نیست که کشورهای غربی درباره تمامیت ارضی گرجستان دقیق تر سخن می گویند، اما درباره قره باغ این کار را نمی کنند. مثلاً چندین سال قبل در اجلاس مشهور ناتو در لیسبون ، از تمامیت ارضی گرجستان آشکارا حمایت شد. اما همین موضع در مورد (جمهوری) آذربایجان اتخاذ نشد. همچنین یکی دو سال قبل ، موضوع حمایت از تمامیت ارضی جمهوری آذربایجان در مجمع عمومی سازمان ملل مطرح شد. اما، هیچ یک از سه رییس گروه مینسک سازمان امنیت و همکاری اروپا که میانجی گری در مساله قره باغ را به عهده دارند، از تمامیت ارضی جمهوری آذربایجان حمایت نکردند. البته، ما نباید با توجه به این نشانه ها، خود را محدود کنیم و به امکانات ژئوپلیتیک منطقه ای کفایت کنیم. باید در برنامه های ناتو مشارکت کنیم. زیرا، در این صورت چیزهای زیادی می توانیم بیاموزیم. همچنین نباید فراموش کرد که ناتو بزرگترین ائتلاف نظامی دنیاست. فقط بودجه سالانه این سازمان 940 میلیارد دلار است که سه برابر کل بودجه سالانه روسیه است. اما، متأسفانه همکاری ما با چنین ساختار مهمی در این اواخر قدری محدود شده است. یونانیان باستان می گفتند که طبیعت خلأ را نمی پسندد. این را می توان درباره سیاست نیز بیان کرد. ما باید به قدر امکان تلاش کنیم در همه جا حضور داشته باشیم. زیرا، حضورمان در هر ساختاری به معنای باز کردن میدان رویارویی جدیدی علیه ارامنه است. درست است که ارتش ما مانورهای منظمی با ارتش ترکیه برگزار می کند. اما، این ها نباید مانع گسترش مناسبات ما با ناتو شود. اگر بخواهیم ، حتی از این هم می توانیم فایده برداریم. برای ملل عمل گرا، هرچیز مفیدی، قابل قبول است. به همین خاطر بیاوید این فرصت مفید را از دست ندهیم.»